

Robinson Crusoe

FAMILIA REGALĂ
A ROMÂNIEI

VĂ RECOMANDĂ

CĂRȚILE
COPILĂRIEI

Repovestire după romanul
lui Daniel Defoe

CUPRINS

CAPITOLUL 1

Viața de marinar 9

CAPITOLUL 2

Prima mea călătorie 13

CAPITOLUL 3

O furtună puternică 17

CAPITOLUL 4

O călătorie africană 26

CAPITOLUL 5

Pirați! 29

CAPITOLUL 6

Șansa de evadare 33

CAPITOLUL 7

Oameni liberi 38

CAPITOLUL 8

Nava britanică 42

CAPITOLUL 9

Viața pe plantație 47

CAPITOLUL 10

O altă călătorie spre Africa 50

CAPITOLUL 11

Naufragiat! 53

CAPITOLUL 12

Insula deznădejdii 58

CAPITOLUL 13

Un adăpost provizoriu 65

CAPITOLUL 14

Prima lună 70

CAPITOLUL 15

Viața pe o insulă pustie 75

CAPITOLUL 16

Insula descoperirilor 82

CAPITOLUL 17

Fermierul Robinson 86

CAPITOLUL 18

Viața merge mai departe 92

CAPITOLUL 19

O barcă 96

CAPITOLUL 20

O altă întâmplare nefericită 101

CAPITOLUL 21

Primul deceniu 106

CAPITOLUL 22

Urma 109

CAPITOLUL 23

Nu iese fum fără foc 113

CAPITOLUL 24

Un alt naufragiu? 117

CAPITOLUL 25

Robinson îl întâlnește pe Vineri 122

CAPITOLUL 26

Viața alături de un prieten 127

CAPITOLUL 27	
Putem pleca de pe insulă?	133
CAPITOLUL 28	
Răscoala și libertatea	137
CAPITOLUL 29	
Din nou la comandă	140
CAPITOLUL 30	
Din nou acasă	148
<i>Tu ce părere ai?</i>	
Întrebări pentru discuții	151
Notă către părinți și educatori	
de Arthur Pober, doctor în educație	155

CAPITOLUL 1

Viața de marinar

Mă numesc Robinson Crusoe. M-am născut în 1632 în orașul York. Eram cel mai mic din trei frați. Cel mai mare frate al meu a fost soldat și a murit în luptele împotriva Spaniei. Cel de-al doilea frate al meu pur și simplu a dispărut. Într-o bună zi a plecat și nu s-a mai întors niciodată. Părinții mei pierduseră astfel doi fii și nu voiau să-l piardă și pe-al treilea. Tatăl meu voia să rămân acasă și să ajung avocat, dar eu tânjeam după aventuri mărețe și țărâmurii îndepărtate — îmi doream să fiu marinar!

Într-o dimineață, tata m-a chemat în biroul lui. Era genul de om serios, cu ochi severi și

mintea brici. Mi-a vorbit mult despre visurile mele. Tatăl meu muncise din greu pentru ca familia lui să aibă parte de un trai bun și tihnit. Cum aş fi putut eu să renunţ la tot pentru întinsele ape ale mărilor?

Nu am putut să spun nimic în apărarea mea. Marinăria era o meserie grea și înfri-coșătoare. Nu puțini erau cei care își pierdeau viața. Mulți plecau de acasă fără a se mai întoarce vreodată. Tocmai asta îmi aprindea închipuirile.

— Știu, tată, că e periculos, am spus eu. Dar simt că asta e menirea mea. Îmi pare rău.

Tata a început să plângă. M-am simțit îngrozitor pentru că-l supărasem, așa că m-am hotărât să rămân acasă, cel puțin pentru moment.

M-am străduit cât am putut să nu scot o vorbuliță despre povestirile pe care le citisem sau despre călătoriile extraordinare despre care îi auzisem pe alți oameni vorbind în stradă. Am ales să sufăr în tăcere și m-am străduit să

fiu acel fiu de care el să se simtă mândru, dar nu mi-a fost ușor. Inima mea tânjea după mireasma oceanului așa cum numai pe puntea unei corăbii mari o poți simți. Picioarele mele își doreau plimbări pe țărmul unor ținuturi îndepărtate. Brațele mele pur și simplu refuzau să stea locului nefolosite în acele zile ale tinereții mele – îmi doream din suflet o aventură. Nimic altceva nu ar fi avut cum să mă facă fericit.

Săptămâni bune au trecut așa, pe nesimțite. Hotărârea de a deveni marinar mi s-a întărit. Îmi doream s-o iau la goană în toiul nopții și să mă urc la bordul celei dintâi corăbii care pleca spre mări necunoscute. Dar știam că astfel mi-aș fi supărat părinții. În schimb, am încercat să vorbesc cu mama.

– M-am hotărât, mamă, i-am spus eu. Nu mi-am dorit niciodată altceva decât să ajung marinar. Aș vrea ca și tu și tata să vă învoiți să plec pe mare. Am optsprezece ani acum, am continuat eu. Dacă mă veți sili să ajung avocat

sau să învăț alt meșteșug, am să fug de-acasă. Dar dacă îmi veți îngădui să plec măcar într-o singură călătorie, vă făgăduiesc că mă voi întoarce și voi face apoi întocmai după voia tatei.

Mama s-a înfuriat și a refuzat să-l întrebe ceva pe tata. Părinții mei se împotriveau din toată inima voinței mele. Nu mai era nimic de discutat despre asta.

Mama și tata au încercat tot ce se putea pentru a mă face să mă răzgândesc în privința plecării. Mi-au promis că voi putea urma cursurile oricărei școli mi-aș fi dorit. Mi-au spus că aș putea să-nvăț orice meșteșug mi-ar fi fost pe plac. Am refuzat orice propunere din partea lor — singurul meu vis era să plec pe mare. Nimic altceva nu m-ar fi putut mulțumi.

CAPITOLUL 2

Prima mea călătorie

La vreun an după aceea, tata m-a trimis în orașul Hull cu niște treburi. Odată ajuns acolo, am dat peste John, un vechi coleg și prieten din timpul școlii. Tatăl lui era căpitanul unui vas care naviga spre Londra.

— Ești un norocos împielițat, i-am spus eu. Nu-mi doresc altceva decât să ajung marinar. Dar părinții nu-mi dau voie.

— Robinson, ești destul de mare încât să decizi singur ce e mai bine pentru tine. De ce îți pasă de ce cred ei? Ți-aș putea oferi un loc pe corabia condusă de tatăl meu chiar acum. Ce-ar fi să vii cu noi și cu asta, basta?

Asemeni inițiativei generoase și vizionare din anul 1895 când, sub domnia Regelui Carol I și prin efortul folcloristului Dumitru Stăncescu și al editorului Carol Müller, a fost pusă temelia colecției de carte „Biblioteca pentru toți“, astăzi, Curtea Veche Publishing vine, altruist și inspirat, în ajutorul copiilor și tinerilor țării.

Numărul cititorilor de carte a scăzut îngrijorător în România ultimelor două decenii. Tot mai puține volume ajung în mâinile copiilor și adolescenților, tot mai puține titluri se așază în bibliotecă de familie a contemporanilor noștri.

La fel ca primii noștri Suverani, Carol I și Elisabeta, care erau absolut convingeți de nevoia de carte pentru prosperitatea națiunii, Familia Regală a României de astăzi crede că ignorarea cuvântului tipărit între copertele cărții este o vulnerabilitate a națiunii și a patriei.

Părinți, aduceți cartea aproape de copiii voștri! Așa cum au nevoie de iubire, de soare și de familie, cei mai mici români au nevoie de cărți, pentru a se întregi, ca oameni.

Pincipele Radu al României

incepi să afli

ISBN 978-606-588-645-2

9 786065 886452